

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΑΛΔΕΡΣΕ

Ὁ στρατηγὸς Βάλδερσε, οὐ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, εἶνε ὁ διάδοχος τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου Μόλτσι ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου. Γεννηθεὶς τῷ 1832 εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν τῷ 1850. Τὸ πρῶτον ὑπηρετήσεν ἐν τῷ ἐπιτελείῳ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1866, περὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν πολέμου ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου, ἕνεκα τῆς στρατιωτικῆς ἀρετῆς τὴν ὁποίαν ἐπιδείξατο κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἐποχὴν. Τῷ 1882 διορίσθη γενικὸς στρατοπεδάρχης καὶ ὡς τοιοῦτος ἐχηρμάτισε κυρίως ἀντιπρόσωπος τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐν τούτοις ἐξεκίνησαν τῶν Ἰταλῶν οἱ στόλοι, μέγρις ἐσχάτων μείναντες κλειστοὶ ἐν Νεαπόλει... Κι' ἤκούοντο ἀπὸ μακρῶν στὰ φρούρια ἐκεῖνα, καντάδες ἀδιάκοποις, βιολιά καὶ μαντολίνα, καὶ ἦταν τόσο μαγικὴ ἡ κάθε μιά των ὄρια, ποῦ ἤρχοντο κατόπιν τῶν τῆς θάλασσης τὰ ψάρια! πλὴν δυστυχῶς τοὺς ἔλειπεν ἡ μάγος ὀμίλια ἄλλως θὰ φώναζαν κι' αὐτὰ οὐρὰ στὴν Ἰταλία...

Ἄλλ' ἔξαφνα σηκώνεται φρικτὴ ἀνεμοζάλη, καὶ τρικυμία στὴ στιγμή ἐκρήγνυται μεγάλη, εἰς τρόπον ὡστ' ἀπόλεσε τὸν μπουσουλά ἢ φλόττα, τὸ ἕνα 'στ' ἄλλο θωρηκτὸ ἐγύρισε τὰ νῦτα, καὶ τὸ καθένα μονομιᾶς τὸ βάζει στὴν τρεχάλα, χωρὶς νὰ διδῆ προσωγὴν στοῦ ἄλλου τὰ σινιάλα! ὁ ἕνας ὄρτσα φώναζε, ὁ ἄλλος πόντζα κάνει, καὶ μερικοὺς, οὐ! διανοῖο, ἡ θάλασσα τοὺς πιάνει!!

Ἐν τούτοις ἐπανερχεται καὶ πάλιν ἡ γαλήνη, καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἥλιος περὶ τὴν θύσιν κλίνει, κι' ἰδοὺ πυκνοὶ τσερκεσμοὶ φλομώνουν τὸν ἀέρα, διότι κατεβάξεται ἡ ἐθνικὴ παντιέρα!...

Τὴν ἐπομένην ἔλειπεν θωρακωτὰ καμπόσα, σπρωχθέντ' ἀπὸ τὸν σίφωνα ὡς μίλιζ πεντακόσα... Καὶ τώρα ποῦ νὰ βρίσκονται τὰ πλανημένα πλοῖα; εἰς τὴ Μασσάβαν ἄραγε ἢ μὴ στὴ Μασσαλία; γιατί κι' ἐδῶ καθὼς κ' ἐκεῖ θὰ εἴβουν λίγο μάσσα, κρεσβεύοντες ὡς δόγμα τῶν τὸ μάσσα κου... e passa.... Ἄλλ' ὄχι νὰ ποῦ φαίνονται μακρὰν τ' ἀπολωλότα, καὶ τρέχει πρὸς συνάντησιν ὀλόκληρος ἡ φλόττα...

Ἐν τούτοις ἀπ' τὸν γθεσινὸν ὡς φαίνεται ἀέρα, παίρνουν μιᾶς νήσου τὸ φανὸ γιὰ πολικὸ ἀστέρα! Κ' ἐν ᾧ πρὸς τὸν ἀστέρα τῶν τὴν πλόρη ἔχουν στήσαι, ὀλίγου δεῖν τὰ μούτρα τῆς μιᾶς νάβα νὰ τσακίσῃ, ὅταν ἀκούεται φωνὴ - Βάρδα μεῖτ' κάρου... ἦταν ἐκεῖνος π' ἀναθε τὴ νύχτα τὸ φανάρι, καὶ οὕτω per miracolo ἐσώθη ὁ Λεπάντζε, κι' ὁ στόλος ἐπανεκτίθη τὸ statu quo καὶ ante!.. ἐφάλη δὲ αὐτοστιγμῆ καὶ μιᾶς λιτανείας, εἰς ἔπακρον μπαλάμπιλε κι' ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ.

Πλὴν αἰφνηδῶς φαίνονται ἀπὸ μακρῶν δυὸ τράταις, καὶ φθάνουν εἰς τὸ στόλαρχο στὰ τέσσαρα τρεχάταις· ὁ στόλαρχος τὰς ἐρωτᾷ - τί τρέχει, τί συμβαίνει; Εἴμεθα πάντες τ' ἀπαντοῦν perduti καὶ χαμένοι... Perchè - perchè ὁ στόλος τῶν ἀπὸ μακρῶν ἐφάνη καὶ ὅσον οὕτω κρύγεται, καὶ ὅσον οὕτω φθάνει. - Ποιὸς στόλος, ποιὸς; - Ὁ Γαλλικὸς!... ψυχὴ μου στὰ πατήσια oh! dolorose lagrime, oh! rabbia, ὦ Λύσσα!...

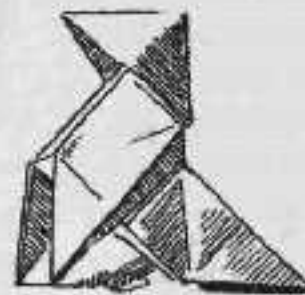
Ἡ εἰδησις ἐνέσκηψε σχεδὸν κεραυνοβόλος, κ' ἐτάχθη ὁποιοδήποτε πρὸς πόλεμον ὁ στόλος.

Καὶ τότε ποῖται τρομερὰ κραυγαὶ τῶν πληρωμάτων, ποῖα συγχρόνως ταραχὴ λυσσώδης τῶν κυμάτων!... Ἐν ᾧ ἐν τούτοις σύγχυσις ἐπικρατεῖ μεγάλη, δὲν φαίνονται στὸ πείσμα τῶν παντάπασιν οἱ Γάλλοι... Πλὴν τότε παίρνουν δυστυχῶς ἐν πλοῖόν των γιὰ ξένον, ὅπερ τυχαίως βρέθηκε ὀλίγο μακροσμένον, τὸ βάζουν στὸ κυνηγητὸ οἱ τρομεροὶ τῶν στόλοι, εἰς τὰ κατάρτια βρίσκονται μὲ μῦς οἱ ναύταις ὄλοι, παίζουν μιᾶς μάρτσα ἐθνικὴ, οὐρὰ οὐρὰ φωνάζουν, καὶ εἰχνοῦν λιανοτούφεκο, καὶ κανονιαῖς ἀδιάζουν!... Ἄλλ' ὅταν τὸ ἐσίμωσαν πεντέζη κουρατσάται φωνάζει τὸ κακόμοιρο—Che fate! ma che fate! Siamo tutti stupidi, amici e fratelli, ἄς παύσουν τὰ κυνηγητὰ κι' ἡ κανονιαῖς ἐν τέλει!...

Τότε δὴ τότε ἤρχισαν κραυγαὶ χαρῆς καὶ νίκης, κ' ἐσημασιοτολίσθησαν ἱστοὶ οὐρανομήκεις! Διότι ἐθεώρησαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, ἐκείνην τὴν ἐμφύλιον σκερτσοζοναυμαχίαν, κι' ἐπῆραν ὡς γυμνάσια σπουδαῖα καὶ μεγάλα, τὴν φοβερὰ ἐπίθεσι καθὼς καὶ τὴν τρεχάλα...

Ἐν τούτοις μ' ὄλας τῶν αὐτὰς τὰς νίκας καὶ τὰς μπόρας, δὲν ἐμακρόνησαν πολὺ τῆς προσφιλοῦς τῶν χώρας! Κι' ἀφοῦ ἀπέιχαν ἀπείρα ἐκ τῆς Μασσάβας μίλια, κι' ἐπέστησαν πῶς ἔμειναν κι' οἱ Γάλλοι στὴ Μαρσίλια, εἶπον πῶς εἶναι φρόνιμον, πρὸς τὸ παρόν, οἱ στόλοι, δίδοντας τόπω τῇ ὄργῃ, νὰ πᾶνε στ' Ἀργαστόλι!..

Κικερῖο.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ πράγματα εἶνε πολὺ τρομακτικὰ!

Ὁ Κρίσπης ἀφοῦ ἔφαγε φαίνεται, πολλὰ μακαρόνια καὶ ἠσθάνθη μεγάλην δυσπεψίαν μᾶς ἀπέστειλεν ὀλίγας διακοινώσεις καὶ δέκx ἕξ θωρηκτὰ. Τί θέλουν αὐτοὶ οἱ ὀχληροὶ ἐπισκέπται εἰς τὰς θαλάσσας μας; Ἄγνωστον εἰσέτι. Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἄλλοῦ ἐσχόπουν νὰ διευθυνθῶσι καὶ ὅτι ἔγρασαν τὰ νερά των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει πρῶτην ἤδη φοράν.

Ὡ μακκαρ... ἰότης!!!

✱

Εἰς τὴν διακοινώσιν τοῦ Κρίσπη ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λίαν ἀξιοπρεπῶς, ὡς λέγουσιν. Ἄλλὰ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπομονὴν του καὶ ἀπήντησεν ὡς ἔπεται ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως»: «Διορίζομεν τελωνοφύλακκα ἐν τῷ τελωνεῖῳ Ἀνδρου τὸν Ἰωάννην Κρίσπην». Περιπέσσατε ὅμως εἰς ἕν σφάλμα, κ. Πρωθυπουργέ. Ὁ Κρίσπης δὲν λέγεται Ἰωάννης.

✱

Τι θὰ ἐγένετο, ἐὰν ἦτο πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης.